

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Варна, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: И. Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско
дело № 20223100502653 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК.

Образувано по подадена **жалба с вх. № 29410 от 25.10.2022 г.** от К. Д. Л., чрез адв. Л. Д. срещу действия по принудително изпълнение, изразяващи се в отказ за прекратяване на изпълнителното дело, инкорпориран в разпореждане от 13.10.2022 г., постановен по изпълнително дело № 20187110400042 по описа на ЧСИ Даниела Петрова – Янкова, рег. № 711.

Жалбоподателят намира обжалваното разпореждане за неправилно. Сочи, че вискателят не е предприемал действия по изпълнителното дело, поради което намира, че е изтекъл срокът по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Сочи, че дългът към настоящия момент не е погасен. Излага, че доколкото не е бил в трудово правоотношение с „Аутдор БГ“ ЕООД, наложеният заповест за трудовото възнаграждение на жалбоподателя не е произвел действие. Счита, че вискателят не е отправял валидни искания по реда на чл. 426, ал. 2 ГПК, с които да поддържа висещността на производството. Познавайки се на ТР № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, счита, че е настъпила перемпция, поради което изпълнителното производство е прекратено по силата на закона. Моли за отмяна на отказа, както и за прекратяване на изпълнителното производство. Претендира разноски.

В законоустановения срок е депозирано становище от страна на вискателя „Юробанк България“ АД, чрез адв. Х. И., в което се излагат доводи за неоснователността на жалбата. Сочи, че изпълнителното дело е образувано на 29.01.2018 г., като в молбата вискателят е поискал извършването на справки на имуществата на длъжниците, както и налагането на обезпечителни мерки. Твърди, че впоследствие периодично са депозирани

молби за налагането на запори на трудови възнаграждения, движими вещи, възбрани и описи на имуществото на длъжниците. Счита, че с предприемането на всяко едно от горните действия е прекъсван давностният срок, откъдето извежда извод за липсата на основание за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

В законоустановения срок е депозирано становище и от присъединения взискател ТД на НАП – Варна, чрез юрк. Александрова, в който се излагат доводи за неоснователността на жалбата. Сочи, че доколкото не са събрани държавните вземания, то не е налице основание за прекратяване на изпълнителното производство. Моли за потвърждаване на отказа на ЧСИ.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител е администрирал делото, ведно с мотиви за жалбата, в които намира същата за неоснователна.

Съдът, след като взе предвид становището на страните, доказателствата приложени по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20187110400042 по описа на ЧСИ Даниела Петрова – Янкова, рег. № 711 е образувано на 29.01.2018 г. въз основа на молба на „Юробанк България“ АД, към която е приложен и Изпълнителен лист от 14.12.2017 г. издаден по ч. гр. д. № 15958/2017 г. по описа на Районен съд – Варна, с който длъжниците „Макс Вижън Адвертайзинг“ ЕООД, „Макс Вижън БГ“ ЕООД, К. Д. Л., С. А. Г. и И. Д. Л.а са осъдени да заплатят на взискателя следните суми:

- 40 000 лева - непогасена главница по Договор за банков кредит - продукт Бизнес револвираща линия - плюс BL9287/28.09.2007 г., и Договор за поръчителство от 28.09.2007 г., Анекс № 1 от 11.04.2008 г., Договор за поръчителство от 11.04.2008 г., Договор за встъпване в дълг от 21.09.2011 г., Анекс № 2 от 21.09.2011 г., Анекс № 3 от 13.08.2012 г., неразделна част от договора;

- 13 458,84 лева - договорна лихва за редовен кредит за периода от 5.09.2015 г. до 28.09.2017 г.;

- 568,83 лева - договорна лихва за просрочен кредит за периода от 5.09.2015 г. до 17.10.2017 г.;

- 641,11 лева - такса за периода от 10.09.2015 г. до 17.10.2017 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 20.10.2017 г. до окончателното изплащане, както и

- 2713,42 лева направените в производството съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Покани за доброволно изпълнение са изпратени до длъжниците.

На основание чл. 458 ГПК е присъединен като взискател ТД НАП - Варна за задължения на всички длъжници.

Във връзка с искането в молбата за образуване на изпълнителното дело е извършено пълно проучване на имуществото на длъжниците. Видно от справка на ТД на НАП – Варна от 2.02.2018 г. /л. 67 от изп. дело/ длъжникът К. Д. Л. е с регистрирани активни трудови договори при „Аутдор БГ“ и „Йелоу Марк“ ООД. На **15.03.2018 г.** е наложен заповест за наложение на трудовото възнаграждение на длъжника К. Д. Л., получавано от „Йелоу Марк“ ООД. Със

запорни съобщения от **29.03.2018 г.** са наложени запори на трудовите възнаграждения, банковите сметки и банкови касети на длъжниците.

По молба на първоначалния взыскател на основание чл. 432, ал. 2 ГПК е спряно изпълнителното производство само по отношение на длъжника И. Л.а, като в тази част с постановление от 13.11.2018 г. е прекратено изпълнителното производство, на основание чл. 433, ал. 1, т. 3 ГПК.

С молба с вх. № 03128 от **7.02.2020 г.** „Юробанк България“ АД е посочил способ на принудително изпълнение опис, оценка и публична продажба на движимите вещи, находящи се в търговските обекти на длъжника по делото „Макс Вижън Адвертайзинг“ ЕООД, като е поискано и извършването на справки за наличие на движимо или недвижимо имущество на длъжниците С. Г. и К. Л., както и налагането на заповест върху откритите банкови сметки.

След извършването на справка, с постановление от 18.02.2020 г. е наложена възбрана върху недвижими имоти, собственост на К. Л., както следва:

- ½ ид. ч. от ПИ с идентификатор № 67338.530.30, с площ от 134 кв. м., находящ се в гр. Сливен, ул. „Сергей Румянцев“ № 23, при граници: № № 67338.530.31, 67338.530.29, 67338.530.28;

- ½ ид. ч. от ПИ с идентификатор № 67338.530.31, с площ от 134 кв. м., находящ се в гр. Сливен, ул. „Сергей Румянцев“ № 27, при граници: № № 67338.530.30, 67338.530.28; ведно с построената в имота жилищна сграда - еднофамилна, с идентификатор № 67338.530.31.1, с площ от 36 кв. м.

С молба с вх. № 03859 от **24.02.2021 г.** взыскателят „Юробанк България“ АД е посочил способ на принудително изпълнение опис, оценка и публична продажба на движимото имущество на С. Г., К. Л. и „Макс Вижън БГ“ ЕООД.

С Постановление от **24.02.2021 г.**, ЧСИ е насрочил опис и оценка на движими вещи собственост на длъжниците. С протокол от 2.04.2021 г. /л. 389 от изп. дело/ насроченото принудително изпълнение опис и оценка на движимото имущество на длъжниците е отложено поради неосигурен достъп до имота за извършване на опис на движимите вещи.

С постановление от **13.10.2021 г.** /л. 396 от изп. дело/ е наложен заповест върху трудовото възнаграждение на длъжника К. Л., както и на всички други вземания, получавани от „Аутдор БГ“ ЕООД, съобразно справка на ТД на НАП- Варна от 11.10.2021 г.

С молба от 6.10.2022 г., депозирана от К. Л., чрез адв. Л. Д. е поискано прекратяване на изпълнителното дело, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Същата е оставена без уважение с обжалвания акт на съдебния изпълнител.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Безспорно в производството е обстоятелството, че К. Д. Л. има качеството на длъжник в производството по принудителното изпълнение. Отказът на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното дело, подлежи на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК. С оглед на горното, съдът намира, че жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което същата се явява допустима.

По повод преценката за основателността на депозираната жалба, съдът формира следните правни изводи:

В разпоредбата на чл. 433, ал. 1 ГПК са изчерпателно изброени хипотезите, при наличието на които изпълнителното производство се прекратява. Според чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, производството се прекратява когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Целта на същата е да стимулира активността на вискателя да поддържа висящността на изпълнителното производство. При настъпване на основанието, прекратяването на изпълнението, настъпва по силата на закона, без да е необходимо нарочно постановление за прекратяването на изпълнението, като новата давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

В задължителните указания, дадени в т. 10 от ТР 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, се приема, че давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на съдебния изпълнител по възлагане от вискателя): насочването на изпълнението чрез налагане на заповор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещь, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

От съвкупността на представените доказателства се установява, че изпълнително дело № 20187110400042 по опис на ЧСИ Даниела Петрова – Янкова, е образувано на 29.01.2018 г. по повод на депозирана молба от вискателя „Юробанк България“ АД, в която е поискано и налагането на заповори на трудовите възнаграждения и вземания на длъжниците.

В хода на същото по молба на първоначалния вискател са предприемани изпълнителни действия - заповори на трудови възнаграждения на длъжниците от 15.03.2018 г., на банкови сметки, касети от 29.03.2018 г., на МПС, собственост на длъжника С. Г. от 19.09.2018 г. Депозирани са и молби от „Юробанк България“ АД от 7.02.2020 г. и от 24.02.2020 г. за извършване на изпълнителни действия – опис, оценка и публична продан на движимите вещи на длъжниците, както и за заповор на банкови сметки. С постановление от 18.02.2020 г. е наложена възбрана на притежаваните ид. ч. от два ПИ от страна на длъжника К. Л., находящи се в гр. Сливен, като впоследствие на 24.02.2021 г. е насрочен опис и оценка на движимите вещи на длъжниците, който на 2.04.2021 г. е отложен поради неосигуряване на достъп. Последното действие на принудително изпълнение е от 13.10.2021 г. и касае налагането на заповор на трудовото възнаграждение на длъжника К. Л., както и на всички други вземания, получаващи от „Аутдор БГ“ ЕООД.

В относимата доктрина, както и в практиката на касационната инстанция се приема, че началото на двугодишния срок се поставя от последното изпълнително действие, осъществено по искане на вискателя,

като воля за упражняване на правото му, поради което всяко искане за извършването на действие, опровергава презюмираното бездействие на взыскателя, без да е необходимо поисканото действие да бъде извършено /така Пунев, Б., Гачев. В., Хорозов, Г., Митева. Д., Танев, Д., Кръшкова, Е., Балева. Е., Топалов, К., Влахов, К., Златарева, М., Обретенова, М., Бобатинов, М., Кюркчиев, С., Граждански процесуален кодекс, приложен коментар, 2017, 1113, решение № 28 от 2.02.2016 г. по гр. д. № 4899/2014 г. на ВКС и други/.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че взыскателят е проявил необходимата активност по периодичното депозиране на молби, по повод на които от страна на ЧСИ са извършвани изпълните действия, водещи до прекъсване на двугодишната давност. Затова и не са налице и предпоставките за прекратяване на изпълнителното производство, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, като депозираната молба в тази насока се явява неоснователна.

Вън от горното и само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че не могат да доведат до различен извод от гореформирания, доводите на жалбоподателя, че запорът на трудовото възнаграждение на длъжника К. Л., получавано от „Аутдор БГ“ ЕООД, не е произвел действие, доколкото не е бил в трудово правоотношение с това дружество. Този извод следва от отбелязванията, съдържащи се в справките от 2.02.2018 г. и от 12.10.2021 г., предоставена от НАП, че към 12.10.2021 г. лицето К. Л. е с регистриран активен трудов договор с „Аутдор БГ“ ЕООД, сключен на 17.12.2015 г. Отделно от това, притежаването на право на собственост върху възбранените имоти от страна на длъжника К. Л. не би могло да опорочи рефлектира върху извършването на това действие на принудително изпълнение по пово*****зключването на бездействието на взыскателя.

С оглед на горното, постановеният отказ на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство за събиране на сумите поради липсата на изтичане на срока по чл. 433, ал. т. 8 ГПК, се явява законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

По разноските:

Съобразно изхода от спора разноски се дължат в полза на „Юробанк България“ А***** в полза на ТП на НАП – Варна. В депозираните становища не са направени искания за присъждането на съдебно-деловодни разноски, поради което и такива не следва да се присъждат.

Водим от горното,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 29410 от 25.10.2022 г., депозирана от К. Д. Л., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ул. „*****“ № 36, вх. Б, ет. 3, ап. 70, чрез адв. Л. Д. срещу действия по принудително изпълнение, изразяващи се в отказ за прекратяване на изпълнителното дело, инкорпориран в разпореждане от 13.10.2022 г., постановен по изпълнително дело № 20187110400042 по описа на ЧСИ Даниела Петрова – Янкова, рег. № 711.

Не присъжда съдебно-деловодни разноски за настоящото производство.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 437, ал. 4, изр. второ ГПК.

Копие от настоящото решение да се изпрати на ЧСИ Даниела Петрова – Янкова, рег. № 711.

Препис от решението да се обяви в регистъра по чл. 235, ал. 5 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____